

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 3 kwietnia 2014 r. – Tamoil Italia przeciwko Ministero dell'Ambiente e della Tutela del
Territorio e del Mare**

(Sprawa C-156/14)

(2014/C 194/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tamoil Italia SpA

Strony pozwana: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska przewidziane w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w dyrektywie 2004/35/WE⁽¹⁾ z dnia 21 kwietnia 2004 r. (art. 1 i art. 8 ust. 3; motywy trzynasty i dwudziesty czwarty) – w szczególności zasada „zanieczyszczający płaci”, zasada ostrożności, zasada podejmowania działania zapobiegawczego, zasada naprawiania w pierwszym rzędzie u źródła szkód wyrządzonych środowisku stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak art. 244, 245, 253 decreto legislativo [dekretu ustawodawczego] z dnia 3 kwietnia 2006 r., nr 152, które, w przypadku stwierdzonego skażenia danego terenu i niemożliwości zidentyfikowania podmiotu odpowiedzialnego za skażenie lub niemożliwości wyegzekwowania od tego podmiotu działań zaradczych, nie pozwalają organowi administracyjnemu na nałożenie obowiązku realizacji nadzwyczajnych środków bezpieczeństwa oraz działań rekultywacyjnych na właściciela, który nie jest odpowiedzialny za zanieczyszczenie, przewidując, obciążenie tego ostatniego jedynie odpowiedzialnością majątkową ograniczoną do wartości terenu po wykonaniu czynności rekultywacyjnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143, s. 56).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 4 kwietnia 2014 r. – A i in. przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken**

(Sprawa C-158/14)

(2014/C 194/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: A, B, C i D

Druga strona postępowania: Minister van Buitenlandse Zaken

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – mając na uwadze m.in. art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾ – wnoszący środek odwoławczy w niniejszej sprawie mieli niewątpliwą czynną legitymację procesową do wniesienia do Sądu na podstawie art. 263 TFUE we własnym imieniu skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego 610/2010⁽²⁾, w zakresie w jakim powoduje ono wpis LTTE [organizacji Tygrysy Wyzwolenia Tamińskiego Ilamu] na listę w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001⁽³⁾?
- 2) a) Czy – mając na uwadze m.in. pkt 11 preambuły do decyzji ramowej 2002/475/WSiSW⁽⁴⁾ – działania sił zbrojnych w okresie konfliktu zbrojnego w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego stanowią przestępstwa terrorystyczne w rozumieniu tej decyzji ramowej?

- b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a), czy działania sił zbrojnych w okresie konfliktu zbrojnego w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego mogą stanowić akty terrorystyczne w rozumieniu wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB⁽⁵⁾ i rozporządzenia nr 2580/2001
- 3) Czy działania leżące u podstawy przyjęcia rozporządzenia wykonawczego nr 610/2010, w zakresie, w jakim powoduje ono wpis LTTE na listę w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001, stanowią działania sił zbrojnych w okresie konfliktu zbrojnego w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego?
- 4) Czy – w świetle odpowiedzi udzielonych na pytania 1, 2a, 2b i 3 – rozporządzenie wykonawcze nr 610/2010 jest nieważne w zakresie, w jakim powoduje ono wpis LTTE na listę w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001?
- 5) W razie udzielenia na pytanie 4 odpowiedzi twierdzącej, czy nieważność ta dotyczy również wcześniejszych i późniejszych decyzji Rady dotyczących aktualizacji listy, o której mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001, w zakresie, w jakim decyzyje te powodują wpis LTTE na tę listę?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 610/2010 z dnia 12 lipca 2010 r. z dnia 12 lipca 2010 r. wykonujące art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1285/2009 (Dz.U. L 178, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz.U. 2002 L 164).

⁽⁵⁾ Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 14 kwietnia 2014 r. – A przeciwko B

(Sprawa C-184/14)

(2014/C 194/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: B

Pytanie prejudycjalne

Czy żądanie dotyczące zobowiązań alimentacyjnych względem dzieci podniesione w ramach postępowania w sprawie separacji małżonków, jako związane z tym postępowaniem, może być rozpatrzone zarówno przez sąd prowadzący postępowanie w sprawie separacji jak i sąd, przed którym zawisłe jest postępowanie dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej, na podstawie kryterium zapobiegania [kolizji jurysdykcji], czy też powinno być bezwzględnie rozstrzygnięte przez ten ostatni sąd, w zakresie w jakim dwa odrębne kryteria wskazane w [...] art. 3 lit. c) i d) [rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych⁽¹⁾] mają alternatywny charakter (w tym znaczeniu, że jedno wyklucza bezwzględnie drugie)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 7, s. 1.